

Závornický evangelík

Rok 2015 ročník 19

2

„...a usilovně hled'te zachovat jednotu Ducha, spojeni svazkem pokoje. Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni; jeden je Pán, jedna víra, jeden křest“

(Ef 4:3-5)

Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchr, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. V Jeruzalémě byli zbožní židé ze všech národů na světě, a když se ozval ten zvuk, sešlo se jich mnoho a užasli, protože každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí. Byli ohromeni a divili se: „Což nejsou všichni, kteří tu mluví, z Galileje? Jak to, že je slyšíme každý ve své rodné řeči: Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judeje a Kappadokie, Pontu a Asie, Frygie a Pamfyliie, Egypta a krajů Libye u Kyrény a přistěhovalí Římané, židé i obrácení pohané, Kréťané i Arabové; všichni je slyšíme mluvit v našich jazycích o velikých skutcích Božích!“ Žasli a v rozpacích říkali jeden druhému: „Co to má znamenat?“ Ale jiní říkali s posměškem: „Jsou opilí!“

(Sk 2,1-13)

Dodnes čas od času rozvíří poklidné sborové a církevní vody zvláštní projevy některých křesťanů, kteří vydávají v určité chvíli zvláštní, pro normálního smrtelníka nesrozumitelné zvuky. Jejich projev je případně doprovázen i neobvyklými gesty či pohyby, v extrémním případě dupáním, smíchem i padáním na zem. Zatímco jedni jsou z těchto projevů upřímně nadšení, jiní jsou stejně upřímně zděšení. A co je nejhorší - jedni i druzí jsou věřící lidé často stejného vyznání, stejné konfese. Co s tím? Kde je pravda? Ptáme-li se takto, pak musíme do Písma. A nejlépe rovnou k události, která popisuje začátek takových zvláštních jevů v křesťanské církvi. Najdeme to v knize Skutků apoštolských, která navazuje na Lukášovo evangelium, v kapitole 2., od 1. do 16. verše.

Co se tehdy vlastně stalo? V líčení narazíme na tři záhadné jevy: To první byl „hukot z nebe, jako když se žene prudký víchr“. Vítr, dech, vánek – vlastně různé pohyby vzduchu jsou biblické obrazy počínajícího působení Božího, obrazy přicházející Boží moci. Boží moc o letnicích naplnila celý dům. Slůvko „jako“ použité v textu nám naznačuje, že tu jde o popis skutečnosti, pro kterou lidská řeč těžko nachází slov a musí si tedy vypomáhat přirovnáním k něčemu známému. Mezi událost, která se tehdy stala a hukot větru nemůžeme dát rovnítko a začít ji zkoumat nějakými

fyzikálními vědeckými metodami. A přece nám Lukáš chce říct, že jiné, lepší vyjádření pro to, co se dělo nenajdeme. V každém případě jde o mimořádné působení moci Boží.

To druhé záhadné jsou ony ohnivé jazyky: „a ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden“. Oheň je v Bibli symbolem očištění, soudu. Mojžíš se setkal s Bohem v hořícím keři. Izajášových rtů se Bůh dotkl řeřavým uhlíkem, aby mohl začít zvěstovat Boží slovo. Zlato (i jako symbol toho nejcennějšího) se přetavuje v ohni a zbavuje se tak nečistých příměsí. Poslední soud jako oheň spálí všechny plevy, všechno zbytečné, plané a škodlivé. Všechny tyto obrazy se snaží vyjádřit, že Boží moc, jejíž přícházení se přirovnává k větru, tato moc působí tak, že očišťuje, přetavuje lidské nitro. Zbavuje člověka všeho hříšného, uvolňuje jeho pouta včetně jazyka a činí jej použitelným pro Boží záměry, pro zvěstování evangelia.

To třetí, co je pro nás záhadné, jsou ony jazyky, kterými učedníci začali mluvit. Ekumenický překlad tu má jednu nepřesnost. Uvádí, že oni učedníci mluvili ve vytržení. Toto slovo si však do textu překladatelé přidali, aby vyjádřili svůj názor, že Duch tenkrát způsobil jakousi extázi, vytržení lidského ducha podobné jako se vyskytuje např. v některých příbězích Starého zákona. Proroci (a jednou dokonce i král Saul) upadali do vytržení. Zde však Lukáš pouze konstatuje, že „všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit jinými jazyky“. Podle Lukášova popisu spíš ti, kteří učedníky slyšeli, z nich byli vedle, žasli a divili se a nevěděli, co to znamená.

Věřím však, že Lukáš nám chce říci, že jakkoliv je moc Boží něco neobvyklého a mimořádného, přece Duch svatý člověka nevrhá do stavů extáze, kdy by byl nějak mimo a nevěděl, co dělá a jak působí na druhé. Nejde o stav, ve kterém by člověk nedokázal s druhými lidmi rozumně komunikovat. V Galatském 5 můžeme číst, že mezi ovoce Ducha svatého patří sebeovládání. Duch svatý je sice síla, která přichází do života člověka často nečekaně, tak, že jí člověk nemůže poručit, ale v žádném případě nepůsobí nějaký úlet jako drogy či alkohol nebo psychická porucha. Duch svatý naopak zjasňuje zrak člověka, že vidí ostře a jasně věci i lidi kolem sebe a dostává schopnost odvážně a srozumitelně reagovat a mluvit. V tomto smyslu rozumím i té změně, která se udála s učedníky, když byli naplněni Duchem svatým. Lidé kolem nich byli překvapení a užasli z toho, že ti nesmělí a posmívání venkované z Galileje, které předtím jejich řeč tak

prozrazovala a usvědčovala jací jsou venkovští balíci, že oni najednou mají odvahu stoupnout si čelem k zástupu poutníků a začít jim vykládat, jasně, srozumitelně a suverénně o velikých skutcích Božích. Jistě si můžeme domyslet, že mluvili hodně o Ježíši.

Přesto někteří posluchači nevnímali kladně změnu, která se s nimi stala. Když se to nedalo vysvětlit jinak a oni tomu věřit nechtěli, tak byla už jediná možnost vysvětlení: jsou opilí. Bylo tu cosi hodně neuvěřitelného v jejich chování, něco nenormálního a tak se to svedlo na působení mladého vína. Uvědomme si, že ti, kteří je poslouchali, kteří byli přítomni, byli lidé zbožní. Nebyli to žádní pohané, otupělí římsí vojáci, kteří o Bohu neměli ani ponětí! Ti, kteří říkali: „Oni se opili“, byli zbožní lidé. Problémem byla jejich nedůvěra, snad zaslepenost, neochota slyšet nebo prostě omyl. Vzpomeňme na obdobnou situaci, když se nešťastná Channa modlila v chrámu a kněz Élí ji považoval za opilou. Vzpomeňme i Ježíše, kterého někteří považovali za posedlého. Channa, stejně jako Ježíš a nyní i Petr se dovedli obhájit a vysvětlit, o co jde. Obvinění Petra vyprovokovalo, aby promluvil. Docela věcně a střízlivě Petr vysvětlil, proč se nejedná o opilost. Bez hněvu. Bez urážlivosti. Možná i s pochopením, že to, co se děje je tak zvláštní, že to opravdu někteří mohou považovat za projev opilství. Petr se odvolává na starozákonního proroka Jóela. Pro jeho posluchače to snad znamenalo, že stojí za to Petra poslouchat. Kdybychom četli dál, dověděli bychom se, že Petrovo kázání mělo mimořádný účinek a na jeho výzvu uvěřilo a bylo pokřtěno na tři tisíce lidí.

Jak Lukáš zdůrazňuje, tím nejdůležitějším bylo, že lidé různých jazyků uslyšeli evangelium, radostnou zvěst o velikých skutcích Božích ve své rodné řeči. Dovedeme si představit, že velký počet poutníků z cizích zemí byl přítomen chrámové bohoslužbě, která se děla v hebrejštině. Většina přítomných samotným slovům nerozuměla. A teď začali rozumět.

Lidé, kteří doposud tušili, že je jeden Bůh a věděli, že má svůj vyvolený lid, kterému se zjevil, tito lidé najednou poznali, že tento Bůh není ani pro ně osobně cizí a přichází do jejich osobního života srozumitelně, v jejich vlastní řeči, kterou dobře znají. Letniční událost znamená tedy překonání dávného rozdělení lidstva, jak nám je popisuje příběh o stavbě Babylonské věže. Bůh však nenapravuje věci tím, že by lidstvo vrátil do doby před onou pyšnou stavbou, kdy lidé měli jednotný jazyk. To nové spojení se děje na základě jednoty v rozmanitosti. Když letniční událost domýšlíme do dneška, pak můžeme dojít až ke kořenům demokracie, ke kořenům soužití nejen

různých národů s rozdílnými jazyky, ale i ke kořenům soužití různých církví, různých sborů i různě založených členů jednoho sboru. Slyšet o velikých skutcích Božích ve své mateřské řeči, tedy slyšet o Bohu osobně, pro mě srozumitelně, to je podstata letniční události seslání Ducha svatého a je to dodnes podstata i naší osobní víry.

Duch svatý přichází i do života každého z nás originálně a nečekaně, stejně neviditelně jako je závan větru a přitom stejně citelně a s mocí. Každého z nás také usvědčuje z hříchu a svým ohněm spaluje všechny naše hříchy, všechno, co nás spoutává. Dává nám tak schopnost mluvit a oslovovat i druhé pro ně srozumitelnou řečí. Přejme si jen a modleme se, aby Duch stále vanul a přinášel svou proměňující moc, která nás učí především tajemství řeči lásky, která je trpělivá, důvěřivá, všechno snáší a všemu věří a přitom miluje nade vše pravdu. Amen

-----

Něco o sobě: Narodil jsem se v Kyjově v roce 1959. Vyrůstal jsem ve sboru Církve bratrské, kam patřili oba mí rodiče, mých pět sourozenců i široké příbuzenstvo. Duchovní život byl vždy přirozenou součástí života naší rodiny. Duchovní přesvědčenost až vyhraněnost otce vyvažovala maminka svobodomyšlností a tolerancí. Rád vzpomínám i na laskavého kazatele bratra Jindřicha Brůžka. Od malička mě zajímala příroda a tak jsem vystudoval obecnou biologii na univerzitě

v Brně. Vystřídal jsem pak několik různých zaměstnání, která se vždy točila kolem přírody: výzkum čištění odpadních vod z koželužen, topič v zoologické zahradě, úředník referátu životního prostředí, zoolog v okresním muzeu, vědecký pracovník Agentury ochrany přírody a krajiny ČR. Dnes to zní neuvěřitelně, ale když jsem pracoval ještě v dobách komunismu jako topič v zoologické zahradě na Lešné, bydlel jsem v bývalém pokojíčku mladého hraběte Seilerna ve věžičce zámku s výhledem na jezírko s plameňáky. Zřejmě jakožto příslušník dělnické třídy jsem mohl

spávat ve vyřezávané posteli po hraběti z 19. století. Špinavé montérky jsem ukládal do ještě starší vzácné skříně. Není divu, že právě zde jsem se seznámil se svou budoucí manželkou.

I když jsem pracoval v tzv. civilním zaměstnání, vždy jsem to vnímal i z pozice své víry - jako úkol Bohem svěřený. A také určitým způsobem Bohem samotným zaštitěný a podporovaný (péče o stvoření). Pro můj duchovní život byla důležitá léta strávená ve Zlíně. Zvláště biblické hodiny vedené br. far. Kabíčkem za aktivní účasti emeritního seniora Hájka pro mne tehdy mnoho znamenaly. Na jedné straně to byla léta velkých zápasů a zdrcujících proher. Ale na druhé straně právě ve chvílích nejtěžších to byla léta úžasných setkání s překvapivou Boží mocí. Až tehdy jsem se rozhodl pro křest. V Kyjově mě pokřtil kazatel Timoteus Macek. Pak přišla sametová revoluce a nabídka zaměstnání na rodném Slovácku.

Když jsem tehdy dostal ve sboru (CB) na starost vedení dorostu, začal jsem pocítovat potřebu nějak se duchovně vzdělávat. Naskytla se možnost při zaměstnání studovat na Vyšší odborné škole biblické v Hradci Králové. Nezapomenutelný bratr Heryán nás tam vedl na hlubiny duchovního života. Aktivit v zaměstnání i v církvi postupně narůstalo. Také jsem se oženil s Dobromilou Šťastnou, evangeličkou z Hošťálkové a přišel na svět syn Martin. Po ukončení hradecké školy se otevřela možnost zaměstnání v církvi. Ukončil jsem civilní zaměstnání a nastoupil jáhenskou praxi ve sboru ČCE v Brně - Husovicích. Ke konci praxe přišlo pozvání jít pracovat jako druhý kazatel Horního sboru ČCE Vsetín. Rád jsem toto pozvání přijal jako nabídku shůry, která přesně zapadala do situace osobní i rodinné.

Léta trávená na Valašsku znamenají další růst, zklamání i potěšení, setkání s množstvím nových lidí, dálkové studium evangelické teologické fakulty v Praze. Tou nejcennější je zkušenost duchovní propojenosti vsetínských křesťanů v Kristu napříč různými církvemi a sbory. Jsem vděčný Pánu, že jsem, co jsem a že mohu společně s apoštolem vyznat: Milostí Boží jsem to, co jsem.

Pavel Čmelík, farář ČCE Vsetín, horní sbor

Milé děti,

když zmrtevýchvstalý Ježíš přišel mezi své učedníky, měli radost. Ale když potom odešel k nebeskému Otci, byli znovu skleslí a ustrašení, zamkli se v domě a nevycházeli. Jako by jim chyběla jiskra...

Může se tady ještě něco změnit? Může je něco zapálit tak, aby mohli s nadšením splnit, co po nich Ježíš chtěl? Tedy aby šli k druhým lidem a mluvili o Něm?

Zdá se to nemožné. Ale ne pro Boha! Když je zapálil oheň Ducha svatého, vyšli ven a nadšeně všem vyprávěli, že Ježíš je Bohem poslaný Zachránce!

Světлана

Najdi 5 rozdílů a obrázky vymaluj!

obrázky kreslí Jana Komárková

Kázání Mistra Jana Husa na Pondělí po Svatém Duchu

Základ kázání: Jan 3, 16-21

¹⁶ Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.¹⁷ Neboť jest neposlal Bůh Syna svého na svět, aby odsoudil svět, ale aby spasen byl svět skrze něho.¹⁸ Kdož věří v něho, nebude odsouzen, ale kdož nevěří, jižť jest odsouzen; nebo neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího.¹⁹ Toto pak jest ten soud, že Světlo přišlo na svět, ale milovali lidé více tmu nežli Světlo; nebo skutkové jejich byli zlí.²⁰ Každý zajisté, kdož zle činí, nenávidí světla, a nejde k světlu, aby nebyli trestáni skutkové jeho.²¹ Ale kdož činí pravdu, jde k světlu, aby zjevení byli skutkové jeho, že v Bohu učiněni jsou.

Svaté toto evangelium mluvil milostivý Spasitel, uče Nikodéma, jenž byl k němu přišel v noci, proč Syn člověka, tj. on Kristus, měl pověšen býti na kříži, jako had byl pověšen na poušti na holi. I znamenám tři věci v tom evangeliu: Prvou, velikou posilu naší naděje a víry; neboť dí Syn Boží: Kdo věří, nezahyne. Druhou, Boží dobroty dojištění; neboť dí Spasitel: Tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal na smrt za svět. Třetí věc znamenám, špatnost lidskou; neboť dí Spasitel, že milovali lidé více temnosti nežli světlo.

Tu uvažme, že Bůh všemohoucí, který nižádného nepotřebuje ku pomoci; svrchovaně moudrý, který nepotřebuje rady, svrchovaně dobrý, který nepotřebuje ničí dobroty, tak miloval svět, že Boha nesmírného vyrovnal s člověčenstvím, aby člověka hříchem zprzněného za syna vyvolil a svého Syna přirozeného, maje jediného, na smrt nejohavnější a nejukrutnější dal. Dosti by bylo, kdyby kdo sluhy nasadil na smrt. Hle, on dal Syna, Boha sobě rovného,

skrze něhož všechny věci stvořeny jsou. Ó nečistý světe ! uvaž to, že ten, jenž nemohl býti nečistý, dán jest za tě, aby tě vyčistil.

Proč? Syn na smrt daný dí: „Aby každý, kdož věří,“ totiž milováním srdečným vždy se ho drží až do smrti, „aby nezahynul,“ totiž aby nebyl zatracen, „ale aby měl život věčný,“ tj. aby živ byl v radosti věčné. Nuže světe ! Pomniž, že Bůh dal za tě Syna: dej ty jemu vůli svou; on odpustil hřích tobě: učiň ty sobě sám dobře, slituj se nad sebou, nechtěj sám sobě škoditi: zkaž ty v sobě hříchu smrt.

Dále dí Spasitel: „A tento jest soud, že světlo přišlo na svět.“ Syn Boží, jenž dí: Já jsem světlo světa, přišel na zemi mezi lidi, aby osvětlil každého člověka některak. A proč odsouzení se stalo, ukazuje Světlo, když dí dále: „A milovali lidé více temnosti než světlo;“ neboť nižádny nebude zatracen, jen kdož více bude milovati zlé činy nežli spravedlnost. A slují hříchy „temnosti“, protože člověku rozum zatmívají, že nezná a nevidí Boha, pravého světla i ctnosti, i sám sebe; podruhé proto, že hříchy táhnou člověka do věčných temností; a po třetí proto, že lidé, kteří hřeší, hledají temnosti, aby mohli hřešiti, a jejich hříchů aby lidé nepoznali. Tu máš naučení, že hříchové minulí jsou příčina k většímu hřešení. Člověk nenávidí světla, když zle činí, neb když chce spáti, neb když blázní. A člověk, kterýž smrtelně hřeší, spáti chce v hříchu, a blázní. Svatý Daniel v 13. kap. dí o dvou starých kněžích, kteří chtěli se svatou Zuzanou násilně cizoložiti: že schýlili oči svoje, aby neviděli nebe, aniž se rozpomenuli na spravedlivé soudy Boží.

Ale moc Boží přivede všechny nakonec k světlu, v němž budou kárání jejich hříchové; neboť dí Kristus: „Nic není přikryto, aby nebylo zjeveno, neboť co jste v temnostech řekli, bude v světle řečeno, a co jste v ucho šeptali na ložích, kázáno bude na střeších.“ Ha ha, tu poznáme, co skrytě před lidmi jednáme. A že lidé dobří jinak nežli zlí jsou živi, protož dí věčné Světlo: „Ale kdo činí pravdu,“ tj. ctnost, jež pochází od pravdy, ten „jde k světlu“, totiž chce, aby jeho dobré skutky byly k Boží chvále v lidu poznány, „že v Bohu“, totiž v milosti Boží, „učiněny jsou“, bez jehož moci, vůle a milosti nic nemůže dobře učiněno býti. *Jan Hus – Postilla, s. 185-188*

Co se událo:

8. března se konalo **Výroční sborové shromáždění**, kde jsme slyšeli několik zpráv – výroční zprávu sboru za rok 2014, zprávy za mládež a dorost, za nedělní školu, o chystaných opravách, zprávu hospodářskou a pokladní a účetní uzávěrku. Zprávy jsou uloženy na faře, kde si je můžete přečíst.

28. března proběhla **brigáda na farní zahradě**, při níž bylo vysazeno 8 nových ovocných stromů. Brigádníkům děkujeme.

Konfirmace 2015 (29. března)

Až v Javorníku jsem začal konfirmaci skutečně prožívat. Až zde jsem si této tradiční slavnosti začal skutečně vážit. Stejně jako minulý rok, i letos jsem byl svědkem toho, že se konfirmandé odpovědně připravovali – jak na zkoušku, tak na konfirmaci samotnou. Tentokrát byli na Květnou neděli konfirmováni: Dan Novotný, Monika Sítková a Tomáš Šťahel. Pilně se učili a při zkoušce všechno věděli. Obstáli na výbornou, jak

se říká. Poté na několik fází – spolu se svými nejbližšími – uklízeli kostel a v závěru jej ozdobili sněženkami. A v neposlední řadě se úžasně připravili na konfirmační bohoslužby. Nejvíce mě asi oslovilo, když jsem v úvodní modlitbě

z jejich úst slyšel tuto větu: *Žalujeme na sebe, Bože...* Dnes už nevím, na co přesně konfirmandé žalovali. Ale to není podstatné. Pro mě bylo zásadní, že sami za sebe vyznali svůj hřích před Bohem, a zároveň se potom přiznali k víře v Pána Ježíše, našeho jediného Spasitele. Křest, který nevědomě přijali jakožto nemluvňata, v ten okamžik nabyl před Bohem i v jejich srdci platnost. Byl to pro mě velice hluboký okamžik, na který rád vzpomínám. Snad nám Bůh dá, abychom se dožili ještě mnoha takových duchovně krásných momentů v našem sboru.

Petr Kulík

*letošní konfirmandi pomyslně předávají
štafetu dalšímu ročníku*

a závěrečné focení na památku

Modlitby 24-7 v Javorníku nad Veličkou

Pro křesťany je v dnešní rychlé době velmi těžké najít si pravidelně nějaký osobní čas s Pánem Bohem. Přestože mnohdy vnímáme, že potřebujeme během dne chvíli na čtení Bible a modlitbu, tak množství úkolů a každodenních starostí nám často zabrání si takovou chvíli udělat.

Nicméně není to nic nového pod sluncem. Na několika místech v evangeliích se dočteme, že i Ježíš Kristus tento zápas také musel vybojovat. Přestože byl Kristus Boží syn, který znal svého Otce v nebesích lépe než kdokoli jiný, viděl potřebu najít si během dne čas, kdy bude v modlitbě sám s Otcem. Můžeme tak číst např. v Markovi 1, 35 kde se píše: „Časně ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel ven; odešel na opuštěné místo a tam se modlil“. Od Krista se tak můžeme i

dnes učit, jak zvítězit a vytvořit v našem životě vyhrazený čas pro náš osobní vztah s Bohem.

A k tomu nám mohou pomoci i Modlitby 24-7, které čas od času organizujeme u nás v Javorníku. Naposledy jsme měli u nás takový modlitební řetěz o Velikonocích. Každý ze zájemců si zapsal svou hodinu v tabulce na internetu a v určený čas pak přišel do naší dorostové klubovny, kterou jsme přetvořili na malou modlitební místnost.

Možná se mnozí ptáte, proč je nutné se někam zapsat a proč chodit na konkrétní místo. To se přece nemůžu úplně stejně dobře modlit doma? Určitě můžete, Pán Bůh je všudepřítomný a nepotřebuje, abychom chodili na nějaké konkrétní místo.

Do modlitební místnosti chodíme, protože to potřebujeme my. Zapsat si konkrétní čas v modlitebním řetězci a nutnost přijít na konkrétní místo nám pomáhá, abychom si skutečně našli čas a modlili se. Je to úžasná pomoc, protože doma nás může rozptylovat spousta věcí, které se dějí a my tak náš modlitební život stále odsouváme. Nutnost jít do místnosti nás tak vytrhne z rozptylujícího prostředí a my máme prostor být sami s Bohem.

Pán Ježíš Kristus byl ve stejné situaci. Cestoval, kázal, uzdravoval a byl mezi lidmi od rána do večera. Měl každý den zcela nabitý, jako my. Právě proto časně ráno ještě za tmy vstal, odešel bokem na pusté místo, kde se mohl modlit.

O Velikonocích se nám společně povedlo zaplnit téměř všechny hodiny ve třídením modlitebním řetězci. Zapojila se nejen mládež a střední generace, ale měli jsme radost, že i naši senioři. Pokud někdo přišel a nevěděl, za co a jak se modlit, tak v modlitební místnosti byly nápady a témata pro naši inspiraci. Modlili jsme se tak za náš sbor, za naše přátele a rodiny, za obec, pana starostu a celé nové vedení obce a množství dalších věcí. Každý účastník také mohl připsat své vlastní modlitební náměty.

Pokud jste ještě neměli čas nebo odvahu se zapojit, tak to zkuste příště. Modlitební řetěz 24-7 u nás určitě nebyl naposledy.

Daniel Raška

Víkendovka mládeže

Psal se 10. duben 2015 let po narození Ježíše Krista a na vlakovém nádraží ve Veselí n. Moravou postávala tajemná skupinka mladých lidí. V jejím čele stál neohrožený a vtípem vždy sršící Petr Kulík, farář FS ČCE v Javorníku nad Veličkou, který spolu s těmi nejodvážnějšími mládežníky čekal na vlak, který je měl odvézt na onu osudovou víkendovku. Ale čekal jistě taky na Kománky, kterým

ujel autobus, a proto dobíhali jako poslední.

Cesta do Hošťálkové probíhala poklidně, což jistě zapříčinila počáteční nervozita všech přítomných, kteří se teprve duševně smiřovali s tím, co je tam čeká. A jak nervozita postupně vyprchávala, rozvazovala smyčky provazu, kterým byla svázána jejich smělá srdce prahnoucí po pravém dobrodružství.

Výšlap na chatu do mírného kopečku jim nedělal sebemenší problém, neb byli zdraví jak na duši, tak po těle, pouze jeden zrádce se vezl autem až do cíle a vysmíval se ostatním, kteří se v zabíjáčkém vedru s batožinou na zádech drápali do kopce.

Na chatě už vše nabralo na obrátkách, neboť se naši hrdinové nacházeli v divočině neznající hranic. Několik set metrů od dědiny se jim tedy pročistily plíce. Tam taky začal nekonečný maraton hraní Bangu, brutálních a nebezpečných her jako je například kotničková, při kterých měli možnost se dosyta vyválet v trávě a utržit pár povrchových zranění, která zocelila jejich ducha, což se jim hodilo na pověsný tříhodinový biblický program faráře na téma křest, při kterém se všem doslova kouřilo z hlavy, za což taky mohl jeden mládežník, který i přes neustálé napomínání stále přikládal do krbu, a tak se z chaty stala brzo sauna. Kvůli nedostatku jídla byli naši odvážlivci nuceni uchýlit se k pojídání smažených mravenců – mňam.

S Boží pomocí to však všechno zvládli a po řádném úklidu chaty se vraceli domů jako hrdinové. Cestu vlakem si zkracovali hraním karet. Ten, kdo prohrál, se musel nechat nafotit v pro něj velmi nepříjemných a trapných pozicích, nebo dělat ostatním karetní stolek.

Děkujeme panu faráři za to, že to s námi vydržel a ostatním za přímlyvné modlitby, díky kterým jsme se v pořádku vrátili.

Kateřina Vymazalová

Služba br. faráře Jindřicha Slabého v našem sboru (26. 4. 2015)

Při bohoslužbách jsem přítomen nebyl ale vy jste říkali, že kázání měl br. farář ThDr. Jindřich Slabý velmi silné. Na odpolední přednášce br. faráře jsem již byl a ta se mě skutečně dotkla. Je to vlastně trochu ironie, že člověk, který pronáší tak silná Boží slova, se jmenuje Slabý... Br. farář Slabý přednášel na téma: Křesťanství a islám. Přednáška tedy byla o věcech, které se nás, obyvatelů žel post-křesťanské Evropy, aktuálně dotýkají. Reálný „střet“ s tímto expanzivním náboženstvím máme my Češi teprve před sebou (na rozdíl od jiných států Evropy). A proto musíme o islámu hodně vědět, abychom vůči němu uměli zaujmout ten správný postoj. Ale to nestačí. Musíme také promyšlet naše vlastní kořeny, naši víru, naši křesťanskou věrouku. Br. farář Slabý nám v tom všem pomohl. Podal nám mnoho; důležitých informací – jak o historii islámu, tak o jeho věrouce. A také sám za sebe řekl jasně, jaký postoj má křesťan k tomuto náboženství zaujmout. Vyslovil pravdu, která není po chuti mnohým lidem v naší církvi, ani v naší společnosti: Islám nevyznává Ježíše Krista jako Božího Syna, jako Spasitele. Tedy: Muslimové nevěří ve stejného Boha, jako křesťané. Naším úkolem je proto pokojná evangelizace muslimů – nic jiného nám nezbyvá. Na konci své přednášky nastínil br. farář Slabý tři možnosti, jakým směrem se může v dalších desetiletích ubírat „soužití“ křesťanů s muslimy v Evropě (a jinde ve světě). První možnost: Evropa bude islamizována. A pokud ano, pak se může jednat o Boží trest za to, že my křesťané jsme velice vlažnými následovníky Ježíše Krista. Druhá možnost: Křesťané se vzpamatují, budou činit pokání ze svých hříchů, postaví se jasně na stranu svého Spasitele, a budou stůj co stůj hlásat evangelium i muslimům. A k tomu se Duch svatý jistě přizná! A mnozí muslimové přijmou Krista. Anebo třetí možnost: Pán Ježíš přijde ve své slávě a nastolí své království, čímž to ve své svrchovanosti „rozsekne“ sám. Jsme vděční br. faráři Slabému za to, že se nebojí říct pravdivé, Písmem podložené slovo k tak výbušnému tématu, jako je právě vztah křesťanství a islámu. A jsme rádi, že to mohl říct právě nám.

Petr Kulík

Biblická stezka

Regionální kolo tohoto orientačního závodu tříčlenných hlídek letos poprvé organizovala CB Kyjov. A to ve svých sborových prostorách a pronajaté tělocvičně. Vlastní závod probíhal 3.5.2015 v Bzenecké Doubravě, takže letos poprvé na rovině a mezi samými borovicemi, kde vůbec není těžké se ztratit.

Letošním tématem byla půda a i biblický program se půdy držel. Slyšeli jsme podobenství o rozséváči a Ozeášovu výzvu k orání vlastního úhoru. Nejvíc času ale zřejmě děckám zabrala vybiška každý proti každému dvěma balóny zároveň.

Naše účast byla kvůli nemoci Marka Machovčáka do poslední chvíle nejistá. Nakonec hlídku ve složení Anička Kománková a Honza Dermíšek doplnil statečný prvňák (také letos poprvé) Marťa Soviš a vybojovali krásné 2.místo. *Gratulujeme!*

Tak vypadá příprava na závod – zakreslování stanovišť do kopie mapy. Kdo si je z předlohy špatně obkreslí, těžko něco najde...

Naše hlídka při poradě před startem

Světlana Greplová

V období od Velikonoc se v našem sboru konaly tyto sbírky:

5.4.- Hlavní dar lásky Jeronymovy Jednoty - 7 970 Kč

10.5. sbírka na postižené zemětřesením v Nepálu - 15 150 Kč

Sbírka darů Jeronymovy Jednoty zatím - 38 200 Kč

Všem dárcům děkujeme !!!

Koncert skupiny Paprsky

Když slyším slovo *paprsek*, vybaví se mi podvědomě sluneční světlo, které je nepřehlédnutelné, ale také působí hřejivě na místo, kam dopadá. Věrní svému názvu nás tak v sobotní podvečer 9. května v našem kostele prozářili a věřím, že i zahřáli na srdci zpěváci a muzikanti této křesťanské skupiny. Z jejich projevu vyzařovala obrovská radost a vděčnost Pánu Bohu, za velký dar spasení pro každého z nás. Zvláště mě mile překvapila vizuální komunikace zpěváků s námi posluchači, kdy nám bylo zvěstováno evangelium, které živě vystupovalo z písní a hudby. Už dlouho jsem neviděl tak nadšeně a s úsměvem zpívající a hrající mladé lidi, kterým očividně nešlo o předvedení svého umu, i když mohou být na co hrdí, ale o oslavu Božího spasitelného díla.

Díky Pánu Bohu, že i v této dnešní době nás mohou svým přístupem k oslavě a chvále Boží takovito mladí lidé povzbudit, ba přímo nakazit k radosti a chvále. Škoda jen, že se opět v našem kostele sešlo tak málo lidí. Víím, že byla sobota navečer, venku plno práce, škoda mařit čas vysedáváním v lavici kostela. Ale Pán Ježíš nám dává také úkol, nést evangelium do celého světa. A k této nelehké službě potřebujeme občas trochu „dobít baterky“, abychom sami mohli svítit. Skupině Paprsky se to povedlo dokonale.

Martin Soviš

1. zasedání 34. synodu ČCE- 14. - 17. května 2015 v Praze

Byl jsem na synodu opět po řadě let. Nejen, že materiálů a bodů k projednání značně narostlo, na 1. zasedání 34. synodu jsme řešili mnoho nových záležitostí. Musel se ustavit další synod, volilo se nové předsednictvo, nová synodní rada, nová církevní pastýřská rada. Jednalo se např. o nových a podporovaných kazatelských místech, o sloučení řady sborů, o koncepci strategických kazatelských míst, o novém nastavení odvodů do Personálního fondu, o rozvojových a diakonických projektech a

pravidlech jejich rozdělování. Synod zvolil br. far. M. Vymětala celocírkevním kazatelem pro humanitární aktivity. Můžeme se, myslím, nadát dobré a kvalitní služby a spolupráce nově zvolených členů synodní rady pod vedením synodního seniora Daniele Ženatého. Uvědomil jsem si, že při této volbě i při mnoha dalších volbách je rozhodování synodu vedeno vyšší moudrostí, než je naše vlastní. I když se řeší zcela nové a složité věci a jsou na ně různé názory, nikdo se na synodu nehádá, „nevykecává“ a časté skluzy v jednání se daří šikovnému předsednictvu vždy nějak zvládnout. Je to zřejmě dáno i tím, že každé z řady jednání se začíná a končí modlitbou a písní. Našeho seniorátu se obzvlášť týkalo jednání ke středisku Sola Gratia v Bystřici pod Hostýnem. Synod schválil návrh na převod střediska z Východomoravského seniorátu na Diakonii ČCE s tím, že náklady spojené s převodem vlastnictví v max. výši 3 miliony Kč uhradí církev z budoucích prostředků na rozvojové a diakonické projekty. Rozhodující slovo v tom však bude mít náš mimořádný konvent v červnu. Souhrnem tedy: synod byl náročný, ale zanechal ve mně pocit dělné a rozumné spolupráce.

Petr Pivoňka, senior VMS

Synod také zvolil novou synodní radu. Synodní seniorem se stal Daniel Ženatý a synodním kurátorem Vladimír Zikmund.

***Daniel Ženatý** (1954) je od roku 2005 farářem v Pardubicích. Dříve působil jako farář v Novém Městě na Moravě (1990 – 2005) a ve Valašském Meziříčí (1980 – 1990). Sedm let pracoval také jako kaplan pardubické věznice. V synodní radě již působil jako první náměstek synodního seniora (v letech 1997 – 2003 a 2009 – 2015). Je ženatý, má čtyři dospělé děti.*

***Vladimír Zikmund** (1955) pracuje od ukončení studií na ČVUT v roce 1980 ve vývoji valivých ložisek, v současnosti je ředitel společnosti ZKL – Výzkum a vývoj v Brně. Od roku 1996 působí jako kurátor sboru ČCE v Brně-Husovicích a od roku 2003 jako seniorátní kurátor Brněnského seniorátu. Je ordinovaným presbyterem. Je ženatý, má dva dospělé syny.*

Čeká nás...

Plánované opravy kostela a sborového domu

Nedávno se nám podařilo rekonstruovat farní budovu do stavu, který odpovídá dnešním nárokům na bydlení a je tepelně úspornější. Teď nás čekají opravy ve sborovém domě a v kostele.

Ve sborovém domě už dosluhuje elektrické vytápění pomocí akumulčních kamen a je nutno je vyměnit. Staršovstvo se rozhodlo pro přechod na plynové vytápění, které bude úspornější. Do podzimu chceme také dobře izolovat strop a zmenšit tak únik tepla. Sborový dům si také zaslouží nové samostatné splachovací WC, ale to bude muset bohužel počkat, protože hlavní proud peněz bude směřovat do kostela.

V letních měsících dojde k důkladné opravě barevných oken (vitráží). Na tuto opravu jsme dostali od Jihomoravského kraje dotaci 48 tisíc, za které jsme samozřejmě vděční, ale celková cena opravy bude téměř 200 tisíc a těch 150 tisíc musíme zaplatit z našich peněz.

Největším „jedlíkem“ v našem rozpočtu je položka „energie“. V zimním období nám během bohoslužeb v kostele jistě horko není, ale i tak elektrické vytápění během bohoslužeb stojí hodně a navíc i toto topení dosluhuje a vyžaduje úplnou rekonstrukci, která také přinese úspornější systém vytápění. První krok je už učiněn – máme vypracovaný celkový projekt a v zídce u zadního vchodu je od podzimu nová elektroměrová skříň. Další kroky budou následovat letos a v dalších letech. Na velkou opravu čekají také kostelní lavice, ale zatím musí počkat. Všechny tyto opravy budou stát hodně peněz, ale jsou nutné a je potřeba je stihnout dříve, než nastane doba samofinancování církve. I nadále se budeme snažit o získání dotací.

Luděk Mikáč

Víte, že Svatodušní svátky jsou vlastně narozeniny církve?

Kdyby Ježíšovi učedníci nedostali Ducha svatého, nenašli by odvahu odemknout dveře a vyjít ven. Kdyby nevyšli ven, nemohli by o Ježíši kázat. A kdyby o Ježíši nekázali, neuvěřilo by ten den na tři tisíce lidí, nenarodila by se církev...

Přijďte tedy naše společné narozeniny oslavit!

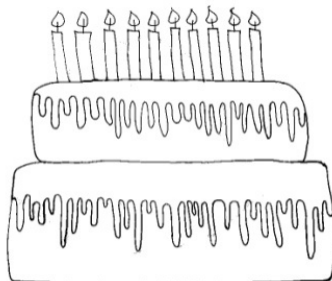
Kde? Na farské zahradě

Kdy? V neděli 24.5. 2015 v 15.30h

A co budeme dělat?

Jako na každé správné narozeninové oslavě: zpívat, tančit, jíst, pít, hrát si... Těšit se můžete na divadlo i narozeninový dort se spoustou hořících svíček (protože Duch svatý je jako oheň).

Kdo správně odpoví na otázku kolik by těch svíček mělo být, dostane největší kus dortu!

-----

18. – 21. června se 14 členů našeho sboru včetně br. faráře vydá **na řeku Sázavu na třídní plavbu**. Přidá se k nim dalších 10 osob z Lipova a společně ujedou na 11 lodích během tří dnů 50 km z města Sázavy do Pikovic. Nocovat budou na tábořištích u řeky. Většinu tvoří mládež, ale budou mezi nimi i mladší. Jako nejmladší „háček“ bude pádlovat druhák Jeremi a jen tak bez pádlování se poveze úplně nejmladší člen výpravy – tříletý Mireček Lajza. Sázava je klidná řeka a výpravu povede zkušený vodák, ale všichni rádi uvítají vaše přímluvné modlitby za bezpečí a zdar celé cesty.

Sbírka na středisko Diakonie ČCE – hospic Citadela

Hospic Citadela existuje už jedenáctý rok. Je určen lidem s nevléčitelným onemocněním v konečném stadiu, o které nelze pečovat v domácím prostředí. V hospici pacient i jeho blízcí najdou všestrannou kvalitní péči a laskavý přístup. Přestože osudy lidí zde provází nemoc, umírání a smrt, hospic rozhodně není stísněné a ponuré místo. Když tu strávíte nějaký čas, určitě si všimnete, jak těm, kdo tu pracují, záleží na tom, aby tu klienti i jejich blízcí byli spokojení. Jaký důraz se dává třeba i na maličkosti, které mohou působit radost.

Hospic je také střediskem Diakonie ČCE a jeho partnerským sborem je celý Východomoravský seniorát. Někdo říká, že hospic je vlajkovou lodí celé Diakonie, a myslím, že můžeme být vděční a možná i trochu hrdí, že takové zařízení v našem seniorátu máme. Každý rok to vyjadřujeme třeba také při celoseniorátní sbírce na hospic. Částka, kterou při ní vybereme, není v rozpočtu hospice nijak zásadní, ale je důležitým znamením, že nám na hospici a na službě, kterou koná, záleží.

Radka Včelná, farářka ČCE v Jasenné, působí jako duchovní v hospicu

*Citadelu
je možné
i společně
navštívit
například při
sborovém
zájezdu
(na obr. zájezd
z Jasenné)*

*Sbírka se v našem sboru uskuteční v neděli 14. června.
A že je dobré se za hospic modlit, by bylo fajn si připomínat i jindy.*

JAN HUS: VÝZNAMNÉ VÝROČÍ

Milí bratři, milé sestry, letos slavíme významné výročí: 600. let od upálení Mistra Jana Husa. Po celé republice propuknou kolem 6. 7. 2015 četné slavnosti (více na www.nase-reformace.cz, anebo na www.hus-fest.cz). Javornické staršovstvo se rozhodlo připomenout si výročí tohoto velikého českého reformátora takto: v pondělí 6. 7. od 18.30 h se budou konat bohoslužby, při kterých zazní kázání Mistra Jana Husa. Domníváme se totiž, že Jan Hus by měl být „oslaven“ především zvěstováním Božího slova. Po bohoslužbách se za zpěvu duchovních písní vydáme k Husovu pomníku, kde mj. zapálíme hranici.

Příměstský tábor 2015

Ve dnech 6.-10.7.2015 proběhne v našem sboru příměstský tábor. Všechny důležité informace jsme Vám již sdělili – především v předchozím čísle Javornického evangelíku. Nyní Vás už „jen“ prosíme: Modlete se za nás, kteří tábor chystáme, ale také a hlavně za děti, které se na tábor přihlásily.

Tradiční **KONCERT PRO JAVORNÍK** nám vynikající umělci pod názvem *Javornické smyčce* zahrají opět první úterý po Hornáckých slavnostech, což je letos 21.7. Začátek v 19 hodin, vstupné dobrovolné.

I letos Vás chceme srdečně pozvat na **NG fest**, který se uskuteční 1. srpna 2015 v Javorníku na fotbalovém hřišti od 16 hodin.

Co je to NG fest? Jedná se o multižánrový křesťanský hudební festival, který nabídne jako každoročně ke shlédnutí zajímavé kapely, mluvené slovo, doprovodný program, přátelskou atmosféru i mnoho dalšího. Pokud jste si doposud mysleli, že se jedná o festival jen pro mladou generaci, není tomu tak. Program připravujeme, aby si na své přišly všechny věkové skupiny.

V hlavním programu letošního roku vystoupí 5 hudebních kapel různých žánrů. Jako hlavní host se představí finalista soutěže ČeskoSlovensko má talent 2013 Pavel Helan, který je autorem známé písně iBůh. Z Bratislavy k nám přijede vynikající worship kapela BCC, která představí jistě i písně z právě připravovaného alba Nádej. Můžete se těšit i na zástupce rapu Kalwiche, který rozbalí svůj set ve večerních hodinách. Z místních kapel vystoupí oblíbená kapela Only His, kterou znáte mimo jiné z jejich adventních koncertů a příznivci ostřejší rockové hudby se mohou těšit na javornickou kapelu Invisible?

Mluveným slovem a svědectvími, což je nedílnou součástí festivalu, nás provedou MilenkoVučetič, Vlado Žák a Petr Kulík. Promluví na téma: ŽIVOT JE BOJ.

Těšíme se, že se letos na festivalu setkáme i s Vámi. Je pro nás velmi důležité vidět podporu od blízkých, místních lidí. Předem děkujeme i za jakoukoliv pomoc, která se nám od Vás každoročně dostává. Vážíme si toho. *za organizační tým Bětka Rašková* www.ngfest.cz

-----

Milí bratři, milé sestry,

Vám, kteří se chystáte na dovolenou, přejeme, abyste nabyli nových sil a prožili inspirativní okamžiky, ze kterých budete čerpat posilu ve „všedních“ dnech. Vám, kteří se na žádnou dovolenou nechystáte, přejeme, abyste prožili krásný letní čas – navzdory tomu, že se budete nepřetržitě věnovat svým rutinním povinnostem. A milé děti, vy to máte skutečně kruté... Vás se totiž nikdo neptá, zda chcete, nebo nechcete mít dva měsíce prázdnin. Když už to tedy musí být, přejeme vám, aby vás Pán Bůh chránil, abyste prožili tento výjimečný čas pokojně a radostně ☺

Ať Vám všem Bůh bohatě žehná a provází vaše kroky. Po prázdninách se společně sejdem v neděli, 6. 9. 2015 - při prvních rodinných bohoslužbách v novém školním roce.

Petr Kulík

Svatodušní svátky

Neděle **24.5.** -10 h bohoslužby s vysluhováním
svaté Večeře Páně a sbírkou na Diakonii
a 15,30 h oslava „narozenin církve“ na zahradě

Pondělí **25.5.**- 18,30 h bohoslužby (A. Prčíková, far. ČCE
Hrubá Vrbka)

7.června - rodinné bohoslužby (poslední v tomto škol.roce)

14. června – bohoslužby se sbírkou na hospic Citadela

V pondělí 6. července od 18.30 bohoslužby
s kázáním Mistra Jana Husa,
po nich zapálení vzpomínkové hranice u Husova pomníku.

Na konec června připravujeme zvláštní přílohu
našeho časopisu o Janu Husovi.